

Trafik, som vil finde Sted mellem Helsingør og Helsingborg, tror jeg, man kan lade sig nøie dermed. Spørgsmaalet stiller sig da saaledes, om man skal anvende en Sum af paa det Nærmeste 2 Mill. Kr. efter Regjeringens Forslag, nemlig til Forandringerne ved Helsingørs Banegaard 1,590,000 Kr., til et Dampfærgeleie inde i Havnen 125,000 Kr. og til en mindre Dampfærge 280,000 Kr., tilfammen altsaa 1,995,000 Kr., eller om man skal anvende en Sum af ialt 2,570,000 Kr. nemlig 1,590,000 Kr., som allerede nævnt, til Flytning af Banegaarden, 700,000 Kr. til Anlæg af et Dampfærgeleie udenfor Helsingørs Havn eller lidt sydligere paa Kysten i Hvide med den søndre Del af Helsingørs By, og endelig 280,000 Kr. til en lille Dampfærge. Differencen mellem de to Summer er saaledes 575,000 Kr. Dette er den Sum, som det vil koste at frigjøre Helsingørs Havn for den Gene at have et Dampfærgeleie liggende inde i Havnen, og da opstaa det Spørgsmaal: Er denne Gene saa stor, at det er Pengene, de nævnte 575,000 Kr., værd at frigjøre Havnen derfor? Saaledes som det stiller sig for mig, vil det være det Rigtigste, om man foreløbig følger Regjeringens Forslag, altsaa bliver ved Jorden og anvender den mindre Sum af 125,000 Kr. til at anlægge et Dampfærgeleie inde i Havnen. Den Besparelse, som man derved opnaar, er, som nævnt, 575,000 Kr., og naar man regner med $3\frac{1}{2}$ pCt. Rente — og lavere Rente behøver man vel ikke at regne med — vil der om 6 Aar være indbundet i Form af Rente deraf 125,000 Kr. Tænker man sig altsaa, at man i Løbet af 6 Aar uden alvorlig Ulempe kan hjælpe sig med Dampfærgeleie inde i Helsingørs Havn, vil man om de 6 Aar staa frit og kunne bygge Dampfærgeleiet udenfor Helsingørs Havn, hvis det viste sig nødvendigt eller meget ønskeligt, uden at have givet en Stilling ud til Unytte. Under disse Omstændigheder tror jeg, at man vil kunne blive staaende ved, hvad Ministeriet har forlangt. Der er blevet reist det Spørgsmaal, hvorvidt der fra svensk Side vil blive vist Imødekommenhed mod dette Projekt om en Dampfærgefart mellem Helsingborg og Helsingør. Som den høitærede Indenrigsminister oplyste, kan han ikke besvare det, fordi han ikke vil spørge derom, før han har det Nødvendigt bagved sig, at han har en Bevilling, hvorved hans Spørgsmaal faar Aktualitet. I saa Henseende kan jeg sympathisere med den meget ærede Indenrigsminister, men jeg tror ogsaa, at dette Spørgsmaal i og for sig har meget lidt at sige, thi det giver sig af sig selv, at hvis vi

ikke finde Imødekommenhed fra Helsingborg Kommunes Side med Hensyn til Etablering af en Dampfærgefart, er det ikke troligt, at den høitærede Indenrigsminister skulde begynde at bygge et Dampfærgeleie i Helsingørs Havn. Jeg kan ikke tro Andet; det forekommer mig at følge af sig selv, at den høitærede Indenrigsminister ikke begynder paa dette Anlæg uden at have forskrevet sig herom (Indenrigsministeren: Naturligvis!) og hvad det øvrige Foretagende angaar, nemlig Flytningen af Banegaarden, vil det blive lige nødvendigt, enten vi faa en Dampfærgefart med Dampfærgeleie eller vi, som hidtil, skulle hjælpe os med en Dampskibsfart. Det forekommer mig derfor, at man med stor Sindsro her kan gaa med til denne Bevilling af 125,000 Kr. Hvad angaar Spørgsmaalet om Forandringen af Banegaardsforholdene i Kjøbenhavn, saaledes som det blev berørt af et æret Medlem, tror jeg nok, at det er et Spørgsmaal, som maa ordnes ganske uafhængigt af dette meget mindre Spørgsmaal om Ordningen af Banegaardsforholdene i Helsingør. Om vi slutte Banegaarden i Helsingør, hvilket jeg tror vistnok fra alle Sider vil erkjendes for rigtigt, ned til Havnen eller ikke, vil efter min Mening ikke have den ringeste Indflydelse paa Spørgsmaalet om, hvorvidt og hvorledes Banegaardsforholdene her i Kjøbenhavn maa omordnes. Det Spørgsmaal tror jeg altsaa, at man her helt kan se bort fra. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til uforandret Fremme.

Formanden: Den 3die Landssthingsmand for 6te Kreds har Ordet.

Ablefeldt-Laurvig: Jeg frasalder Ordet.

Loede: Naar jeg har været med til at stille de Endringsforslag, der foreligge, er det, fordi jeg mente derved at komme med et Mæglingsforslag, idet jeg gaar ud fra — og det er der jo ingen Tvivl om — at vi Alle søge den bedst mulige Løsning af det Spørgsmaal, der foreligger, men som jeg udtalte forrige Gang, da Sagen var for her i Salen, jeg kan ogsaa slutte mig til det foreliggende Forslag, naar vi ikke kunne enes om en efter min Mening bedre Ordning. Det, jeg først skal tillade mig at omtale, er Færgefarten i Helsingørs Havn. Der blev fra en anden Side reist Tvivl, om det lod sig gjøre for Trafikken i Helsingørs Havn at lade Dampfærgerne gaa der, navnlig forsaavidt det skulde blive nødvendigt at have en Dampfærge af større Type.